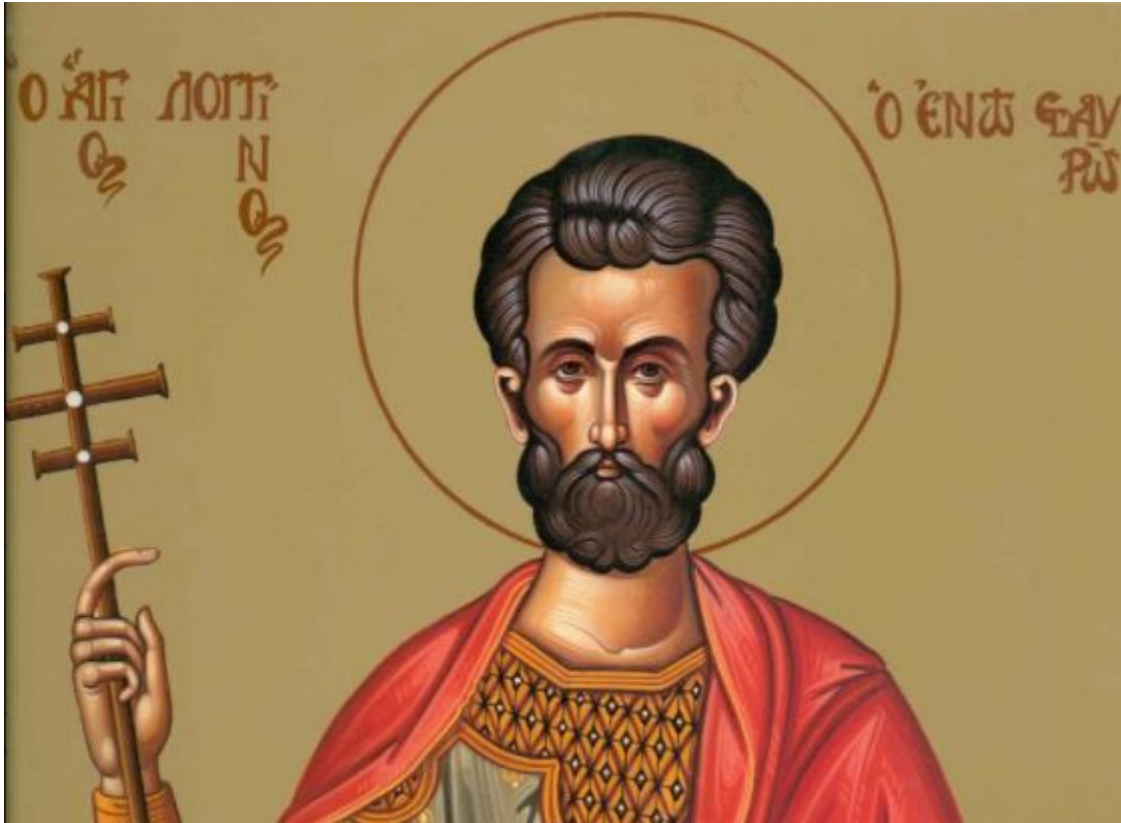

Μνήμη του Αγίου Λογγίνου του Εκατοντάρχου (16 Οκτωβρίου)

/ [Βίοι Αγίων](#)

Σήμερα, 16 Οκτωβρίου, η Αγία μας Εκκλησία τιμά τη μνήμη του Αγίου Λογγίνου του Εκατοντάρχου και των δύο στρατιωτών που μαρτύρησαν μαζί του, τη μνήμη του Οσίου Μαλού, που έζησε ασκητικά και κοιμήθηκε ειρηνικά και των μαρτύρων Λεοντίου, Δομετίου, Τερεντίου και Δομνίνου, που τελειώθηκαν στη φωτιά.

Ο Άγιος Λογγίνος καταγόταν από την Καππαδοκία και έζησε στα χρόνια του αυτοκράτορα Τιβέριου. Ήταν ο επικεφαλής του στρατιωτικού σώματος στο οποίο είχε ανατεθεί από τον Πιλάτο η σταύρωση, καθώς επίσης η σφράγιση και η φύλαξη του τάφου του Ιησού. Βλέποντας τα εξαίσιμα θαύματα που συνέβαιναν κατά την ώρα της σταύρωσης, πίστεψε στο Χριστό και αναφώνησε τη γνωστή από το ιερό Ευαγγέλιο φράση: «αληθώς Θεού Υιός ην Ούτος» (Ματθ. 27, 54).

Εγκατέλειψε αμέσως την αποστολή που του είχε ανατεθεί και, ασφαλώς, το αξίωμα και τα πλούτη που απολάμβανε στην υπηρεσία του Πιλάτου και, μαζί με δύο στρατιώτες, κατέφυγε στην πατρίδα του, όπου αφιερώθηκε στο κήρυγμα της

εν Χριστώ σωτηρίας και του θαύματος της Αναστάσεως του Κυρίου. Αυτή η πράξη και κατ' επέκταση η δράση του Εκατόνταρχου, καταγγέλθηκε από τους Ιουδαίους στον Πιλάτο, ο οποίος κατήγγειλε τη λιποταξία του Λογγίνου και των δύο στρατιωτών στον Τιβέριο.

Τότε, με εντολή του αυτοκράτορα, πήγαν απεσταλμένοι του και τους βρήκαν, το Λογγίνο και τους δύο στρατιώτες που τον ακολούθησαν, να επιτελούν το θεάρεστο έργο του κηρύγματος του Ευαγγελίου της Αναστάσεως. Προτού το στρατιωτικό απόσπασμα προβεί στον αποκεφαλισμό τους, κοινοποίησε στο Λογγίνο την απόφαση του αυτοκράτορα Τιβέριου. Αντί άλλης απάντησης ο Λογγίνος πλημμυρισμένος από τη χάρη και την ευλογία της Αναστάσεως του Χριστού, τους φιλοξένησε και ετοίμασε τον τάφο του. Το ίδιο έπραξαν και οι δύο πιστοί στρατιώτες του Λογγίνου. Οι απεσταλμένοι του αυτοκράτορα προχώρησαν στην εφαρμογή της απόφασης για αποκεφαλισμό την επόμενη ημέρα.

Είναι ειρηνικοί και χαρούμενοι οι άνθρωποι οι οποίοι με αξιοπρέπεια υπομένουν μέχρι τέλους τις δοκιμασίες και τις περιφρονήσεις του κόσμου τούτου, προσηλωμένοι στον Εσταυρωμένο και Αναστημένο Ιησού Χριστό.

Η υμνολογία της Εκκλησίας υπογραμμίζει το βίωμα που έζησε ο Εκατόνταρχος, τόσο στο Γολγοθά όσο και την ώρα του μαρτυρίου του, και οι πιστοί ζητούν το θαύμα της παρρησίας που απέκτησε ο Άγιος Λογγίνος:

«Τὸν Ἥλιον τῆς δόξης Σταυρῷ προσηλωθέντα, καὶ τοῖς ἐν σκιᾷ τοῦ θανάτου ἐκλάμποντα ὡς εἶδες, (...) καὶ ἤθλησας, Λογγῖνε εὐσεβῶς, διὰ τοῦτο νοσημάτων παντοδαπῶν, λυτροῦσαι τοὺς ἐκβοῶντας, δόξα τῷ δεδοκῶτι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα».

Του Επισκόπου Μεσαορίας Γρηγορίου

